

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobkyně

Ing. D. B.

bytem X

zastoupena JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.,
advokátkou se sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému

Magistrát hl. m. Prahy

se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

za účasti

1. Rezident Park 4 s.r.o., IČO 08783128,
se sídlem Koželužská 2450/4, 180 00 Praha-Libeň,
zast. JUDr. Milenou Hegenbartovou, LL. M.
advokátkou se sídlem Blažičkova 6/974, 140 00 Praha 4

2. Quantcom, a.s., IČ 28175492,
se sídlem Křížíkova 36a/237, 180 00 Praha 8
zast. Mgr. Andreou Stachovou,
advokátkou se sídlem Valentinská 92/3, 110 01 Praha 1

3. Technologie hlavního města Prahy, a.s., IČ 25672541,
se sídlem Dělnická 213/12, 170 00 Praha 7

4. Pražská teplárenská, a.s., IČ 45273600,
Se sídlem Radlická 364/152, 158 00 Praha 5

5. Cetin a.s., IČ 04084063,
se sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.9.2024, č.j. MHMP 1759691/2024,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 9 ze dne 8. 2. 2023, sp. zn.: S MCP09/099981/2022/OVÚR/JR, č.j. MCP09/182606/2022/OVUR/JR, o umístění stavby „*Revitalizace území bývalého Freyova cukrovaru, včetně infrastruktury*“ při ulici Ke Klíčovu.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobkyně v první žalobní námitce namítla nezákonný proces posouzení vlivů na životní prostředí odborem ochrany prostředí, v němž tento dotčený orgán vydal rozhodnutí – Závěr zjišťovacího řízení ze dne 25. 1. 2022, sp. zn. S-MHMP 1913304/2021, č.j. MHMP 136860/2022, které uzavřelo, že tento nepodléhá posouzení vlivů na životní prostředí (dále též zákon EIA).
3. Posuzování vlivů na životní prostředí bylo provedeno odděleně pro záměr revitalizace Freyova cukrovaru, přestože tento záměr bezprostředně územně souvisí s revitalizací celé plochy bývalých pekáren Odkolek. Tyto projekty mají stejného investora, jsou koordinovány v čase i místě, jsou podmíněny shodnou úpravou dopravního napojení. Závěr zjišťovacího řízení ze dne 9. 7. 2010 sp. zn. S_MHMP_250406/2010/OOP/VI/EIA/709-2/Pac probíhal pro celé území areálu Odkolek a požadoval posouzení dle zákona č. 100/2001.
4. Žalovaný samostatné posouzení obou území odůvodnil tím, že se jedná o dva samostatné stavební záměry, které jsou od sebe odděleny morfologickým zlomem o výšce 7m. Záměr je umísťován do pravé (východní strany) území vymezeného ulicí Jandova, Ke Klíčovu a zástavbou rodinných vil ze severní strany. Všechny projekty mají stejného investora, jsou koordinovány v čase i místě, jsou podmíněny shodnou úpravou dopravního napojení. Napadené rozhodnutí blíže nepopisuje morfologický zlom. Z výkresů napadeného rozhodnutí vyplývá, že stavba je ve své západní části umístěna výrazně nad stávající úrovní terénu. Tento rozdíl pak směrem k východu klesá.
5. Tyto projekty byly původně posuzovány společně (viz závěr zjišťovacího řízení S_MHMP_250406/2010/OOP/VI/EIA/709-2/Pac z 09. 07. 2010), jsou v územním plánu společně podmíněny. Ministerstvo pro místní rozvoj při posuzování souladu s územním plánem posuzuje všechny tyto záměry současně (viz argumentace k polyfunkčnosti území v závazném stanovisku nadřízeného orgánu územního plánování ze dne 31. 1. 2024, č.j.: MMR-6721/2024-81). Tyto projekty byly rovněž předmětem stejné změny územního plánu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

6. Investor uvažuje o území jako celku, viz například (z veřejně dostupné analýzy Vysočanský mlýn): *Společnost Metrostav Development, a. s., v současné době připravuje projekt revitalizace celého tohoto území. V první etapě bude revitalizován areál pekáren, v 2. etapě areál cukrovaru. Cílem revitalizace je využít potenciál území, navázat na okolí a do areálu znovu vnést život a otevřít ho veřejnosti.*“ (veřejně dostupné zde: <https://freyuvcukrovar.cz/>).
7. Žalobkyně odkázala na judikaturu NSS ohledně zákazu tzv. „salámové metody“ (č.j. 1 As 47/2012 – 38, 9 As 88/2008 – 301, 2 As 119/2014 – 34, 9 As 28/2012 – 129 a 6 As 207/2014 – 36.)
8. Řádně tak například nebyly posouzeny vlivy na nejbližší prvky ÚSES. V okolí území pro výstavbu záměru jsou lokální biokoridor L4/254 ve vzdálenosti přibližně 30 m severně od zájmového území a lokální biocentrum L1/78 Flajšnerka (lesní porosty ve svazích - dub, lípa, akát, bříza, jasan, mléč, borovice lesní) ve vzdálenosti přibližně 270 m od severozápadně od zájmového území.
9. Žalovaný k tomu uvedl, že se touto námitkou zabýval na str. 10-11 napadeného rozhodnutí jako námitkou odvolací, kdy uvedl, že mu *nepřísluší přezkoumávat rozhodnutí ze dne 25. 1. 2022 (zjišťovací řízení), že správní orgány jsou vázány podanou žádostí.* To, že nebyl v žalobou napadeném rozhodnutí blíže popsán tzv. morfologický zlom, který byl v napadeném rozhodnutí uveden v souvislosti s tím, že nemusely být zmiňované záměry projednány nutně společně, nemá žádný vliv na dané posouzení námitky. Uvedený údaj o morfologickém zlomu byl uveden pouze z důvodu dokreslení situace, tj. proč mohly být oba záměry s ohledem na členění území z tohoto hlediska projednány odděleně.
10. Rozsudky NSS sice upozornily na to, že tzv. „salámová“ metoda by neměla mít místo při posuzování vlivů na životní prostředí, avšak z těchto rozsudků nelze zjistit, že by tato konstatování v souvislosti s projednáním třeba i dílčích záměrů byla označena za nezákonnost ve věci, tj. že by tato skutečnost vedla ke zrušení přezkoumávaného rozhodnutí. Je třeba i vycházet z toho, že tato konstatování se patrně týkala projednání kontroverzních nebo obtížně dosažitelných cílů a řešení záměrů, což patrně není případ projednávaného umístění předmětného záměru, když se v daném případě jedná o revitalizaci dosud tzv. zanedbaného území, kdy se dalo očekávat, že takové území bude využito pro novou výstavbu. Jde o území s původním cukrovarem, založeným v r. 1835, který již neslouží veřejnosti.
11. Z hlediska ochrany přírody a krajiny, tj. i pokud jde o zmiňované ÚSES - Územní systém ekologické stability, se k záměru vyjádřil odbor ochrany prostředí MHMP (dále též OCP MHMP) dne 30. 11. 2021 pod bodem 4. vyjádření č.j. MHMP 1945727/2021, který konstatoval, že se záměr nedotýká významných krajinných prvků, nachází se zcela mimo území evropsky významné lokality (dále též EVL), zvláště chráněných území kategorie přírodní památka, přírodní rezervace a jejich ochranných pásem ani památných stromů; záměr může mít pouze lokální vliv dotýkající se vlastního území záměru a jeho nejbližšího okolí. Pro předmětný záměr byl tedy již vedle zmíněného rozhodnutí ze dne 25. 1. 2022 - závěr zjišťovacího řízení vypracován i posudek „Posouzení vlivu navrhované stavby a využití území na krajinný ráz“ od Mgr. L. K., říjen 2021, a Mgr. M. P., říjen 2021, z nichž vyplývá, že záměr nemá žádný vliv na jednotlivé sledované aspekty krajinného rázu (významné krajinné prvky, zvláště chráněná území, kulturní dominanty krajiny aj.) a že nebyly objeveny žádné zvláště chráněné rostlinné druhy dle zákona o ochrany přírody a krajiny (č. 114/1992 Sb.).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

12. Ve druhé námitce žalobkyně namítala rozpor s územním plánem pro nedodržení závazných koeficientů. Napadené rozhodnutí a závazné stanovisko orgánu územního plánování opakovaně uvádí, že je stavba umísťována v ploše SV-F. Z veřejně dostupných zdrojů však nebylo zřejmé, kterou změnou bylo toto využití schváleno. Žalobkyně proto ve svém odvolání funkční využití území rozporovala.
13. Žalobkyně tvrdí, že nelze přezkoumat skutečný obsah změny Z 1530 a zákonnost průběhu jejího schvalování, jelikož její obsah nelze nijak seznat ze stránek MHMP. Tvzení napadeného rozhodnutí, že MMR zjistilo skutečný stav věci z webových stránek MHMP, je tak v rozporu se skutkovým stavem.
14. Žalovaný k tomu uvedl, že pátrání v historii změn (pokud jde o stanovení ploch s daným funkčním využitím) není pro rozhodování v území podstatné. Podstatné je to, zda projednávaný záměr, umísťovaný dle regulativů územního plánování do území s uvedeným funkčním využitím SV-F, je v souladu s tímto funkčním využitím dle platného územního plánu, tj. vyhlášky č. 32/1999 Sb., o závazné části územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy, (dále též územním plán HMP). Na základě uvedeného tak ani není důvod zabývat se tím, na základě jakých podkladů (webových stránek) MMR ověřilo, že se změna skutečně týkala mj. vymezení plochy SV-F.
15. Třetí žalobní námitkou je namítán rozpor s územním plánem – podmíněnost využití území, a to z důvodu, že dopravní napojení revitalizovaného areálu do celkové dopravní struktury lokality - *Jedná se o vyřešení dopravního napojení (zkapacitnění křižovatky) ul. Vysočanské (Jandovy) a ul. Ke Klíčovu a U Vinných sklepů* - nebylo dořešeno a stavba je tak umístěna v rozporu s územním plánem.
16. Žalovaný k tomu předně uvedl, že tím, že žalobkyně neuvádí, proč a na základě jakých skutečností usuzuje, že dopravní napojení areálu nebylo dořešeno, nelze se tak více k této námitce vyjádřit. Námitkou se zabýval v napadeném rozhodnutí na str. 11 a dále. Podkladem pro rozhodnutí stavebního úřadu (potažmo i rozhodnutí žalovaného), jsou souhlasná závazná stanoviska silničního správního úřadu, odboru dopravy Úřadu MČ Praha 9 (dále též OD Úřadu MČ Praha 9) ze dne 22. 4. 2022 spolu se závazným stanoviskem odboru pozemních komunikací a drah MHMP (dále též PKD MHMP) ze dne 14. 8. 2023 (ten uvedl, že silniční správní úřad zabezpečuje, aby nedošlo k poškození dotčených komunikací a aby byla dodržena především bezpečnost a plynulost provozu na těchto pozemních komunikacích), dále souhlasy s připojením areálové komunikace (s veřejným přístupem na místní komunikaci IV. třídy Nad Klíčovem) a nemovitostí (objekty A1 a A2) na místní komunikaci Ke Klíčovu, dále byla povolena úprava připojení místní komunikace Nad Klíčovem na místní komunikaci Ke Klíčovu.
17. Žalobkyně ve čtvrté námitce napadá rozpor s územním plánem – určení povahy podlaží, když stavba je umístěna v ploše SV-F s kódem míry využití území, do kterého je stavba umísťována, F, jelikož 1. PP není podzemním podlažím, ale podlažím nadzemním. Započitatelná plocha HPP tohoto podlaží je tak větší, než tvrdí napadené rozhodnutí. KPP záměru je tedy vyšší než nejvyšší přípustné KPP, proto není požadavek KPP splněn a stavbu není možné do plochy umístit. Z doložených pohledů je přitom zřejmé, že 1. PP se nenachází pod úrovní terénu, ale pouze mezi přilehlými opěrnými zdmi, které navyšují úroveň terénu. Napadená rozhodnutí tak věcně nesprávně hodnotí skutečnou povahu 1. podzemního podlaží, respektive nedostatečně zjistila skutkový stav ohledně kategorizace tohoto podlaží (podzemní/nadzemní).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

18. Žalovaný k tomu uvedl, že definice podzemního podlaží je uvedena v ust. § 2 písm. p) odst. 1 nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (Pražské stavební předpisy - PSP), podle kterého se *1. podzemním podlažím rozumí podlaží, které má úroveň převážující části podlahy níže než 0,8 m pod nejvyšším bodem přilehlého upraveného terénu v pásmu širokém 3,0 m po obvodu stavby.*
19. Z předloženého výkresu je zřejmé, že v objektu B je převážující část podlahy 1.PP, což je 62 % níže než 0,8 m pod nejvyšším bodem přilehlého upraveného terénu v pásmu širokém 3 m po obvodu stavby a v objektu A je převážující část podlahy 1.PP, což je 89 % níže než 0,8 m pod nejvyšším bodem přilehlého upraveného terénu v pásmu širokém 3 m po obvodu stavby.
20. Provedenou metodou a výpočtem bylo zjištěno, že plocha 1.PP pod terénem činí celkem u objektu B 62% a u objektu A celkem 89%. U obou navržených objektů je 1.PP podzemním podlažím. K prokázání podzemního podlaží stavebník podáním ze dne 4. 5. 2023 předložil stavebnímu úřadu výpočet stanovení podzemního podlaží u objektů A i B. K tomu se MMR v závazném stanovisku ze dne 31. 1. 2024 nijak nevyjádřilo.
21. V páté žalobní námitce žalobkyně napadá nedodržení polyfunkčnosti území, kdy umísťovaná stavba nerespektuje platný územní plán, a to typ využití SV-F. V projektu zcela chybí zařízení občanské vybavenosti místního významu, které by sloužilo obyvatelům dané lokality. Celkové HPP činí 19 605 m², jedná se o více než 200 bytů, z toho pouze 367 m² je navrženo nebytových prostor.
22. Zastupitelstvo dostatečně vyjádřilo svoji vůli k polyfunkčnosti území právě zařazením do plochy SV (a nikoliv do plochy OC, o kterou bylo původně stavebníkem žádáno).
23. Napadené rozhodnutí, a především závazná stanoviska orgánu územního plánování neprokazují účelnost navrhovaného využití a neuvádí charakter přilehlého veřejného prostranství ani území definované v ÚAP. Napadené rozhodnutí je proto nedostatečně odůvodněné a umísťovanou monofunkční stavbu nelze v polyfunkčním území umístit.
24. Žalovaný k tomu uvedl, že jelikož objekty A a B mají bytovou funkci, s ohledem na jejich řešení (nepřevládá funkce bydlení až od 2. NP) nejsou polyfunkčními stavbami ve smyslu územního plánu HMP, ale stavbami monofunkčními pro bydlení. Souhlasné závazné stanovisko odboru územního rozvoje MHMP (dále též UZR MHMP), jako příslušného dotčeného orgánu ve věci posouzení souladu záměru s územním plánem (orgán územního plánování) bylo na základě odvolání přezkoumáno nadřízeným správním orgánem MMR, které změnilo, resp. potvrdilo přezkoumávané závazné stanovisko UZR MHMP. Pokud žalobkyně zmiňuje podmíněnost přípustného využití, tj. že se musí jednat o takový způsob využití, jehož přípustnost je podmíněna splněním stanovených podmínek a prokázáním účelnosti navrhovaného využití, MMR ve svém stanovisku mj. uvedlo, plocha SV slouží primárně k umísťování polyfunkčních staveb, to ale neznamená, že do této plochy nelze umísťovat i monofunkční stavby (např. pro bydlení, pokud splňují podmínky jejich podmíněně přípustného umístění, jako je tomu v daném případě). Dle územního plánu HMP je ulice Ke Klíčovu zahrnuta do plochy DU, která zahrnuje vybrané plochy plnící funkci veřejných prostranství, přičemž v *kontaktu* s touto plochou je v rámci posuzovaného záměru pouze objekt A, který v rámci 1.NP obsahuje i kancelářské jednotky. Dle ÚAP HMP nejsou veřejná prostranství v okolí záměru, včetně ulice Ke Klíčovu, zahrnuty mezi významná uliční či plošná veřejná prostranství. MMR, jak z jeho závazného stanoviska ze dne 31. 1. 2024 vyplývá, se předmětnou námitkou zabývalo, kdy ji vypořádalo tak, že neshledalo, že

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

by předmětný záměr - monofunkční objekty pro bydlení - nebylo možno v daném území umístit, tj. neshledalo, že by záměr byl v rozporu s územním plánem HMP. Dále lze doplnit, k namítanému, že *zastupitelstvo dostatečně vyjádřilo svoji vůli polyfunkčnosti území právě zařazením do plochy SV*, že bylo především věcí Městské části Praha 9 - účastníka řízení (jako obce a dále z titulu vlastnictví pozemků záměru), uplatňovat v řízení procesní práva; tento účastník udělil souhlas k záměru, a nijak proti němu nebrojil.

25. Šestá žalobní námitka namítá rozpor se zásadami územního rozvoje, jelikož umísťovaná stavba neobsahuje dostatek občanské vybavenosti a pracovních příležitostí a nezohledňuje kvalitu životního prostředí. Žalobkyně dále uváděla, že územní plán hl. m. Prahy je v rozporu se Zásadami územního rozvoje, když nesplňuje úkoly pro podrobnější územně plánovací dokumentaci.
26. Plochy veřejné vybavenosti ve východní části území jsou stávající ZŠ a MŠ, lze předpokládat, že zbývající plochy VV budou obdobně využity na chybějící ZŠ a MŠ v lokalitě. Naprostá většina ostatních ploch má funkční využití SV a není proto zaručené, že budou využity jinak než pro téměř monofunkčně pro obytnou výstavbu jako v případě povolované stavby.
27. Žalovaný k tomu uvedl, že předmětnou námitkou se zabývalo závazné stanovisko orgánu územního plánování, které bylo na základě odvolacích námitek přezkoumáno MMR, které ve svém závazném stanovisku (změnilo, resp. potvrdilo stanovisko UZR MHMP) k této námitce především uvedlo, že „... se neztotožňuje s tvrzením, že by územní plán HMP nebyl v dané části v souladu s se ZÚR HMP. V rámci oblasti T/3 je v územním plánu HMP vymezena celá řada rozvojových ploch s různým funkčním využitím (např. SV, OB, OV nebo TVO) a jsou zde vymezeny i plochy veřejného vybavení VV, proto nelze seznat, že by územní plán HMP nevytvářel předpoklady pro naplňování požadavků oblasti T/3 dle ZÚR HMP. Okolnost, že na pozemcích záměru není umístěn objekt občanské vybavenosti nebo že záměr nevytváří dostatek pracovních příležitostí (administrativní kanceláře v objektu A) neznamená, že je z toho důvodu územní plán HMP v rozporu se ZÚR HMP. MMR dále mj. doplnilo, že územní plánování je multidisciplinární obor, proto je v ZÚR HMP a v územním plánu dotčené území řešeno komplexně, okolnost, že územně plánovací dokumentace obsahuje mj. koncepci dopravní a technické infrastruktury, památkové rezervace a zóny, zvláště chráněná území přírody aj. neznamená, že když jsou tyto jevy zobrazeny v ZÚR HMP a územním plánu HMP, že by byl orgán územního plánování oprávněn se k přípustnosti záměru z těchto hledisek vyjadřovat.
28. V sedmé žalobní námitce žalobkyně poukazovala na urbanismus a architekturu oblasti. Plánovaný areál navazuje jednou stranou na čtvrť Krocínka, přes železniční trať pak na ulici Jandovu a na zadní trakt náměstí OSN. Jandova ulice je jednou z nejstarších ulic Vysočan a není významně narušena žádnou novostavbou. Lokalita Krocínka je svébytné obydlené území vzniklé na počátku 19. století, které svým charakterem vytváří harmonickou protiváhu k hustě zastavěnému území „spodních Vysočan“, majících částečně i industriální charakter.
29. Svah Krocínky má svůj nesporný urbanistický význam. Různé usedlosti vznikaly na tomto území v souvislosti s vinicemi již v 16. a 17. století, nynější podoby začala Krocínka nabývat počátkem 20. století. Krocínka je architektonicky hodnotnou lokalitou, nachází se zde i architektonicky cenné objekty jako je například Hajnova vila arch. Žáka v ulici Pod Krocínkou či Dlabačova vila č.p. 784 v ulici Na Krocínce, kterou nechali v roce 1934 dle plánu Ing. arch. Aloise Dlabače postavit ve slohu pražského baroka manželé Stuchlíkovi. V ulici Pod Krocínkou byla výstavba ukončena kolem roku 1936. V roce 2007-2010 byly

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

postaveny tři novostavby v její východní části, tyto zachovaly charakter rodinného domu, mají sedlovou střechu a svojí výškou nepřevyšují okolní zástavbu. Citlivě tak zapadají do místního urbanistického rázu.

30. Krocínka je charakteristická vilovou zástavbou se zahradami, z obou stran je obepnuta rozsáhlými zelenými plochami. Na západní straně je to lesopark Jetelka, na straně východní Klíčovský lesopark a navazující Klíčovské sady. Projekt Freyův cukrovar nerespektuje charakter a měřítko stávající zástavby v nejbližším okolí, tj. v navazující ulici Pod Krocínkou. Z hlediska typologie lze zástavbu Krocínky zařadit do urbanistické struktury zástavby: Otevřená rodinná zástavba odpovídající definici rodinného domu Oi, Otevřená izolovaná nízkopodlažní zástavba izolovanými rodinnými domy a Os - Otevřená souvislá nízkopodlažní zástavba řadová. Ve vilové čtvrti Krocínka převažují dvoupodlažní rodinné domy. Nejvyšší domy v přilehlých ulicích Krocínky mají pouze tři podlaží.
31. Charakter nově navrhované zástavby v ulici Pod Krocínkou je výškou i objemem zcela mimo rámec, a ani vzdálenější stávající výstavba směrem k náměstí OSN nepřesahuje pět podlaží. Na náměstí OSN je umístěna jediná novostavba (Fenix) a je dobře vidět, jak taková těžká monolitická stavba působí v daném území esteticky destruktivně na ráz daného místa.
32. Areál Odkolek urbanisticky navazuje na oblast Krocínku. Tato návaznost je mnohem podstatnější než návaznost na „spodní Vysočany“, neboť koridor železnice, který bude v budoucnu ještě posílen o jednu kolej a doplněn protihlukovou stěnou, „spodní Vysočany“ od území za tratí směrem na jih výrazně odděluje. Toto oddělení je patrné z více pohledů: krajinného rázu, urbanistického, dopravního, způsobem využití.
33. Umísťovaná stavba je v rozporu s § 20 Pražských stavebních předpisů.
34. Napadené rozhodnutí k tomu odkazuje na dodržení koeficientu zeleně podle územního plánu. Toto posouzení náleží orgánu územního plánování a není klíčové pro posouzení souladu s Pražskými stavebními předpisy.
35. Napadené rozhodnutí tak zdůrazňuje především otevření uzavřeného areálu. Žalobkyně k tomu uvádí, že areál není pro veřejnost ze severu nijak přístupný. Ze západu a jihozápadu je pak umístěn nad stávajícím terénem a pěší proto musejí zdolávat výrazné schody. Otevření celého areálu je tedy značně omezené.
36. Napadené rozhodnutí dále odkazuje na několik staveb v lokalitě. Tyto stavby jsou s výjimkou jediné menší (méně rozměrné) než umísťovaná stavba. Jediná rozsáhlejší stavba je vzdálenější cca 900 metrů a je umístěna v naprosto rozdílném okolí - hustá bloková zástavba v bezprostřední blízkosti metra.
37. Napadené rozhodnutí pak odkazuje na dosud nevybudovaný záměr v západní části celé lokality, který nemůže určovat charakter lokality.
38. Napadené rozhodnutí vztahuje charakter lokality pouze k intenzivně zastavěné části na jih od záměru a zcela opomíjí vilových charakter na sever od umísťované stavby.
39. Osmá námitka brojí proti oplocení. Žalobkyně k tomu odkázala na půdorysy prvních nadzemních podlažích, ve kterých je zakreslena plocha předzahrádek. Z těchto půdorysů jednoznačně vyplývá, že s výjimkou trojúhelníkového centrálního prostoru, je zbývající část tvořena předzahrádkami a je proto oplocená. Tvrzení o neoplocení areálu „jako celku“ či jednotlivých částí záměrů je tak velmi zkreslující. Žadatel navrhuje oplocení u části budov na hranici s veřejným prostranstvím. Okolní bytové domy nemají oplocené pozemky,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

oplocení tedy není v souladu s charakterem území. Oplocení je v území typické pouze pro rodinné domy, tedy typově odlišné stavby.

40. Žalovaný k tomu uvedl, že daným řešením byl naplněn požadavek PSP, když částečná oplocení v rámci záměru lze chápat tak, že odpovídají obdobným oplocením u zahrad u rodinných domů. Především je oplocení navrženo za účelem vymezení soukromého prostoru předzahrádek u budovy A a B, tedy, že předmětný areál jako celek oplocený není a rovněž nejsou oplocené jednotlivé části záměru, kde není předzahrádka. Předmětný záměr není oplocením oddělen od okolního prostředí a zástavby. Není zřejmé, jak mohou být daným řešením oplocení u předzahrádek u objektů A a B dotčena vlastnická práva žalobkyně.
41. V deváté žalobní námitce žalobkyně napadá nedodržení Strategie adaptace na klimatickou změnu.
42. Podle výstupů klimatologických modelů bude hlavní město Praha vystaveno měnícím se klimatickým podmínkám, a to zejména nárůstu průměrných ročních teplot pro scénáře nízkých (RCP 4,5) i vysokých (RCP 8,5) emisí CO₂. To bude mít za následek velmi výrazný nárůst průměrného počtu tropických dní ($T_{max.} > 30^{\circ}C$), a to až na 38,6 dnů/rok pro RCP 8.5 a období 2081–2100 oproti 11,5 dnů/rok za referenční období 1981–2010 (+235 %). Je také očekáván velmi výrazný nárůst počtu tropických nocí ($T_{min.} > 20^{\circ}C$) a nárůst počtu vln horka. Tyto dny se počítají jako diskomfortní pro člověka a ohrožující jeho zdravotní stav.
43. Z pohledu zelené infrastruktury, biodiverzity a adaptace na změny klimatu je řešení zeleně v projektu nevhodné a oproti původnímu stavu dojde ke zhoršení podmínek pro biodiverzitu a adaptaci na změnu klimatu. Současný hustý zelený pás, tvořený cca 185 stromy a křovinami, který z hlediska ochrany klimatu a biodiverzity plní v území velmi důležitou funkci, je nahrazen naprosto nedostatečně. Tento pás tvoří přirozený biokoridor propojující zeleň v rozsáhlém území od Palmovky do Kbels (viz mapa ÚSES). Projekt počítá s výsadbou 56 stromků, převážně vysazených na nerostlém terénu, tedy stromů ohrožených změnou klimatu.
44. Stavební úřad je odpovědný za dodržování a vynucování souladu se Strategií adaptace na klimatickou změnu. Stavební úřad neprovedl žádnou přezkoumatelnou úvahu o dodržení této strategie, pouze konstatoval, že není oprávněn vyhodnocovat vliv záměru na klima v územním řízení.
45. Žalovaný k tomu uvedl, že vycházel z podkladu v dané věci, tj stanoviska dotčeného orgánu z hlediska ochrany ovzduší - odboru životního prostředí Úřadu MČ Praha 9 ze dne 25. 11. 2021, které se k záměru vyjadřovalo z hlediska ochrany ovzduší, kdy bylo konstatováno, že zájmy tohoto dotčeného orgánu nejsou v daném případě dotčeny (záměrem nevzniká žádný nový stacionární zdroj). Proto se žalovaný ztotožnil se závěrem stavebního úřadu s ohledem na kompetence, které jsou v rámci ochrany ovzduší svěřeny orgánu životního prostředí, a kdy lze vycházet z podkladů pro rozhodnutí, a to z Rozptylové studie z října 2021, dle níž nedošlo u žádné ze sledovaných imisních charakteristik k překročení imisního limitu. Dále vycházel ze stanoviska dotčeného orgánu z hlediska ochrany ovzduší, OCP MHMP ze dne 30. 11. 2021, dle kterého návrh zeleně reaguje na okolní zelené plochy, tedy na základě uvedeného neshledal pochybení ze strany stavebního úřadu, který se danou věcí řádně zabýval s ohledem na to, jakými kompetencemi či povinnostmi jako obecný stavební úřad disponuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

46. V desáté námitce žalobkyně namítla nedostatečnou kapacitu jeslí, školek a škol i komerční vybavenosti, když záměr přináší do dotčeného území několik stovek obyvatel, u kterých lze předpokládat, že se bude z velké části jednat o rodiny s dětmi, bez toho, aby pro ně zajistil kapacity v jeslích, školkách a školách. Obdobné platí i pro dostupnou lékařskou péči či komerční vybavenost.
47. Žalobkyně tvrdí, že orgán územního plánování je povinen posuzovat soulad záměru nejen s územním plánem, ale i s cíli a úkoly územního plánování. Cíle a úkoly územního plánování definuje ustanovení § 17 a 18 stavebního zákona, důraz na veřejný zájem a sociální soudržnost se v nich vyskytuje opakovaně. Závazné stanovisko k souladu s územním plánem se tak mělo dostatkem komerční a občanské vybavenosti zabývat (a to i s výhledem do budoucna).
48. Monofunkční stavby pro bydlení jsou umísťovány do polyfunkční plochy SV. Napadená rozhodnutí ani závazná stanoviska přesto nečiní žádnou přezkoumatelnou úvahu o dostatečné komerční a občanské vybavenosti v lokalitě. Napadené rozhodnutí se navíc vyjadřuje pouze k občanské vybavenosti a komerční vybavenost při vypořádání této námitky zcela opomíjí.
49. Žalovaný k tomu uvedl, že požadavek na tvorbu občanské vybavenosti nemá oporu v právních předpisech. Veřejně prospěšné stavby mohou být realizovány pouze na vymezených pozemcích pro takový účel (dle územního plánu). Jak již bylo vícekrát uvedeno, předmětný záměr je v souladu s územním plánem HMP. Tento závěr tak zejména vyplývá ze závazného stanoviska MMR (po přezkumu závazného stanoviska UZR MHMP) ze dne 31. 1. 2024, kde se mj. uvádí, že stavby občanské vybavenosti se primárně umísťují do plochy VV - veřejného vybavení, nikoliv do plochy SV, proto nebyl shledán zákonný důvod, aby byla povinnost na daných pozemcích v území umísťovat i stavbu občanské vybavenosti. Ve věci posouzení požadavku na zajištění komerční vybavenosti dále žalovaný rovněž vycházel z uvedeného závazného stanoviska MMR, z něhož vyplývá, že bylo shledáno jako účelné vytvořit na pozemcích záměru tzv. klidovou zónu bydlení vč. administrativní funkce navazující na charakter okolních staveb pro bydlení s tím, že v docházkové či dojezdové vzdálenosti se nachází uvedená komerční vybavenost (OC Fénix a supermarket), a že není důvodné umísťovat na pozemcích záměru objekty s komerčním parterem.
50. V jedenácté námitce žalobkyně namítá umístění technické infrastruktury v ploše ZMK. Závazné stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny, na které se ministerstvo ve svém závazném stanovisku ze dne 31. 1. 2024, č.j.: MMR-6721/2024-81, odvolává, však umístění technické infrastruktury vůbec nehodnotí, tj. nepoměřuje žádný veřejný zájem na něm a nepovoluje jej.
51. Napadené rozhodnutí umístilo stavbu v ploše ZMK v rozporu s územním plánem, když nepoměřilo veřejné zájmy (zájem vyjádřený potřebou umístit technickou infrastrukturu a ostatní veřejné zájmy).
52. Žalovaný k tomu uvedl, že umístění technické infrastruktury do tohoto území je podmíněně přípustným využitím plochy ZMK. Posouzení umístění stavby z hlediska souladu s územním plánem HMP je věcí orgánu územního plánování. Pokud dle závazného stanoviska ze dne 31. 1. 2024 (po přezkumu závazného stanoviska UZR MHMP) bylo umístění technické infrastruktury v ploše ZMK shledáno jako akceptovatelné. Za situace, kdy příslušný orgán ochrany přírody a krajiny (OCP MHMP ze dne 30. 11. 2021), hájící veřejné zájmy na daném úseku, vydal souhlasné stanovisko, nelze konstatovat, že by umístění

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

uvedené stavby v rámci záměru bylo v rozporu s územním plánem HMP či nesprávné, resp. že by nepřevažoval zájem na umístění záměru ve vztahu k uvedeným veřejným zájmům.

53. Dvanáctá námitka se týká ochrany přírody a krajiny, kdy nová výstavba na Krocínce nerespektuje reliéf kopce, do jehož úbočí se zakusuje. Jižní svahy Krocínky jsou součástí Prosecké terasy – pohledově významnou krajinnou dominantou v celopražském rámci.
54. Nejbližší prvky ÚSES v okolí území pro výstavbu záměru jsou lokální biokoridor L4/254 ve vzdálenosti přibližně 30 m severně od zájmového území a lokální biocentrum L1/78 Flajšnerka (lesní porosty ve svazích - dub, lípa, akát, bříza, jasan, mléč, borovice lesní) ve vzdálenosti přibližně 270 m od severozápadně od zájmového území. ÚSES je hojně využíván migrujícími zvířaty. V lokalitě lze spatřit lišku, zajíce, sojky, straky, strakapoudy i jinou drobnou zvěř, která přes území migruje od Balabenky, přes Klíčovský lesopark, Klíčovské sady a dále ven z Prahy. Předmětný projekt ve stávající podobě přeruší souvislý zelený biokoridor a jeho realizace tak vážně ohrozí biodiverzitu v širokém území.
55. Posouzení vlivů navrhované stavby a využití území na krajinný ráz ve smyslu § 12 zákona č. 114/1992 Sb. - Revitalizace území bývalého Freyova cukrovaru, Zpracoval: Mgr. L. K., říjen 2021, na v tab. č. 3 uvádí negativní projev zásadního významu na Horizontální linie – vrcholové části údolních svahů poznamenaných hmotově výraznou zástavbou. Orgán ochrany přírody a krajiny přesto nevydal závazné stanovisko, ve kterém by řádně posoudil vlivy na ÚSES a krajinný ráz. Žalobkyně tuto skutečnost rozporovala v podaném odvolání.
56. Žalovaný tedy rozporované skutečnosti nijak sám nepřezkoumal a nepožádal ani o přezkum vyjádření orgánu ochrany přírody a krajiny, přestože žalobkyně uváděla konkrétní a odůvodněné pochybnosti o jeho věcné správnosti. Nepřezkoumání vyjádření nadřízeným správním orgánem je zásadní procení vadou, která mohla mít vliv i na zákonnost napadeného rozhodnutí. Závěry o nezasazení do ÚSES a krajinného rázu jsou nedostatečně odůvodněné a nevycházejí z dostatečně zjištěného skutkového stavu.
57. Žalovaný k tomu vedl, že z hlediska splnění požadavků dle zákona o ochraně přírody a krajiny se k záměru vyjádřil OCP MHMP, a to pod bodem 4 stanoviska ze dne 30. 11. 2021, kdy konstatoval, že se záměr nedotýká zájmů (jak již uvedeno výše), které příslušný dotčený orgán chrání. Ač odvolací námitka směřovala proti posouzení z uvedeného hlediska (ochrana přírody a krajiny), s ohledem na platnou právní úpravu, tj. kdy bylo vydáno nikoli závazné stanovisko dotčeným orgánem, ale jen vyjádření ve smyslu ust. § 154 správního řádu, nebyl tak dán zákonný důvod přezkoumat uvedené vyjádření, když závazné stanovisko nebylo vydáno. Je nutno uvést, že v rámci svého odvolání žalobkyně nezmiňovala nyní uváděnou citaci neposouzení provedeného Mgr. L. K., proto se tak tímto tvrzením žalovaný v rámci dané odvolací námítky nezabýval.
58. Žalobkyně v třinácté námitce namítá intenzitu dopravu s tím, že TSK v jednotlivých řízení intenzitu dopravy a vliv umísťovaného záměru na její intenzitu nijak neposuzuje (není to ani v jeho pravomoci). Žalobkyně v podaných námitkách a odvolání tvrdila, že projekt nepočítá s obrovským nárůstem dopravy a tím komplikuje již v současnosti dost komplikovanou situaci (každodenní kolony v okolí bývalých pekáren Odkolek).
59. Žalovaný k tomu uvedl, že pro daný záměr bylo vydáno z hlediska dopravy souhlasné závazné stanovisko dotčeného orgánu (silničního správního úřadu - odboru dopravy Úřadu MČ Praha 9 ze dne 22. 4. 2022), které bylo na základě odvolací námítky přezkoumáno nadřízeným správním orgánem, a to PKD MHMP, který vydal dne 14. 8. 2023 závazné

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

stanovisko, jímž změnil, resp. potvrdil přezkoumávané závazné stanovisko silničního správního úřadu. Součástí spisu jsou rozhodnutí o souhlasu s připojením nemovitosti na pozemní komunikace. Ve věci namítané intenzity dopravy bylo uvedeno, že takové údaje zpracovává TSK HMP, která, jak z jejího stanoviska vydaného pro připojení nemovitosti na komunikace vyplývá, nic v uvedeném smyslu neuvedla, kdy se vyjádřila kladně k záměru.

60. V čtrnácté námitce žalobkyně namítá, že většina budov projektu Odkolek má navrženo několik podzemních podlaží, čímž dojde k významnému zásahu do podloží (dle dokumentace až 13 m do hloubky). Území vykazuje značnou nestabilitu, svrchní vrstvy tvoří zeminy neúnosné či málo únosné (navážky a spraše) a zeminy náchylné k sesouvání (na strmém skalním podkladě). V nedávné době (r. 2006-2008) se objevily vážné komplikace při výstavbě nových domů v ul. Pod Krocínkou č.p. 932 a v ulici Na Vysočanských vinicích č.p. 939, proto žalobkyně požadovala doplnit studii o vlivu projektu na stabilitu stavu a stávajících staveb v okolí celé stavby.
61. Žalovaný k tomu uvedl, že dle vyhlášky o dokumentaci staveb není požadováno doložení statického řešení v této fázi řízení. Na základě uvedeného podkladu, resp. když i ze závěrů tohoto posudku vyplývá, že bude nutné provádět podrobný IG průzkum pro každý konkrétní stavební objekt ve fázi zpracování prováděcího projektu, nebyl tak shledán důvod, aby byla stanovena v tomto smyslu podmínka rozhodnutí.
62. V patnácté námitce žalobkyně namítá pohodu bydlení. Záměr nepřináší novým ani stávajícím obyvatelům dostatečný parkový prostor pro trávení volného času, hřiště, lavičky. Záměr je budován pro cca několik set obyvatel. Napadeným rozhodnutím zmiňovaný „centrální park“ má přitom zcela minimální rozměry, bude stíněn okolními budovami a po severní straně obklopen vysokou opěrnou zdí. Od svého okolí je navíc ze západu i jihozápadu oddělen vysokými schody a bude proto nepřístupný rodičům s kočárky, dětem či seniorům.
63. Neúměrně se také zvýší tlak v nákupním středisku, obdobné platí pro poštu, lékaře, nedostatek míst ve školách a školkách. Zahustí se počet obyvatel v lokalitě i doprava. Napadené rozhodnutí k tomu odkazuje na vypořádání námítky o umístění monofunkčního domu v polyfunkčním území. Žalobkyně odkazuje na samostatný žalobní bod, který se této otázce věnuje.
64. Žalovaný k tomu uvedl, že rozhodným kritériem pro posouzení kvality prostředí je míra splnění požadavků a limitů, vyplývajících z veřejnoprávních předpisů, kterou lze rozumět i míru přiměřenou poměrům v intencích soukromého práva. V daném případě byla vydána pro daný záměr dotčenými orgány souhlasná závazná stanoviska (i po jejich přezkumech nadřízenými správními orgány). Dále ve věci namítaného zhoršení volného výhledu (resp. že stavby záměru budou bránit volnému výhledu) uvedl, resp. se ztotožnil s posouzením stavebního úřadu, že obecně neexistuje právo na výhled, že určitý význam by posouzení této námítky mohlo mít ve výjimečných případech, a to pokud by záměrem došlo k úplnému odnětí výhledu, což by znamenalo konkrétní zásah do práv vlastníka nemovitosti; takto však námitka nebyla postavená, tedy je neurčitá. Dále v této věci uvedl, že záměr je směrem k ulici Pod Krocínkou situován tak, že nadzemní části budovy B na ní navazují kratší stranou, a umožňují tak mezi nimi velkorysý průhled. Výškově je záměr pod úrovní řadové zástavby nad ul. Pod Krocínkou (tj. stavby záměru nepřevyšují stávající zástavbu v ul. Pod Krocínkou, což vyplývá z doložené dokumentace pro územní rozhodnutí).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

65. Ve smyslu uvedeného rozsudku NSS č.j. 8 As 27/2012-113 ze dne 1. 11. 2012 nelze v daném případě dospět k tomu, že by předmětným záměrem došlo k úbytku oblohové složky, ani k nějakému zásadnímu omezení při užívání domu žalobkyně, ani k narušení jejího soukromí, stejně jako nelze na základě zjištění ze spisu uvést, že by došlo k úplnému odnětí výhledu. Nelze v posuzovaném případě ani konstatovat, že by záměrem byla nějak zasažena práva, pokud jde o dosavadní způsob využití daného území, tj. že by záměr nějak významně narušil zavedené zvyklosti při užívání stávajících staveb, tedy že by umístěním záměru bylo nějak zasaženo do specifik daného území, což by mělo potenciál zásadně negativně ovlivnit práva nejen žalobkyně.
66. **První osoba zúčastněná na řízení – stavebník** - navrhla žalobu zamítnout. Dále uvedla, že žalobkyně není v řízení věcně aktivně legitimována, jelikož nebylo v řízení nijak zasaženo do jejích procesních práv.
67. V územním řízení žalobkyně vznesla výlučně věcné námitky, které se nemohly přímo dotknout jejích vlastnických práv. Námitky žalobkyně nesměřují k ochraně jejího vlastnického práva, ale k ochraně veřejných zájmů, jejichž ochrana náleží dotčeným orgánům, a tedy překračují zákonný rozsah námitek, které žalobkyně může uplatňovat. Protože žalobkyně neuvádí, jak mohou být její vlastnická práva k uvedeným nemovitostem přímo dotčena, zaujímá tak postavení univerzálního garanta zákonnosti postupu a rozhodnutí správních orgánů, které jí nepřísluší (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 108/2010-71). Je zjevné, že žalobkyni nejde o ochranu svých vlastnických práv, nýbrž o zabránění Stavbě jako takové.
68. Příslušný dotčený orgán, odbor ochrany prostředí Magistrátu hl. M. Prahy, v Závěru zjišťovacího řízení, a rovněž i Stavební úřad v Územním rozhodnutí (na str. 35) Stavbu vyhodnotily z hlediska jednotlivých složek životního prostředí. Vyplyvá z něj mimo jiné, že *„lokalita záměru se nesetkává s žádnými prvky ÚSES neblíží prvky ÚSES v okolí území pro výstavbu záměru jsou nefunkční biokoridor L4/254 ve vzdálenosti přibližně 30 m severně od zájmového území a funkční lokální biocentrum L1/78 Flajšnerka (lesní porosty ve svazích - dub, lípa, akát, bříza, jasan, mléč, borovice lesní) ve vzdálenosti přibližně 270 m severozápadně od zájmového území“*. Žalobkyně z tohoto hodnocení nesprávně dovozuje, že nebyl posouzen vliv Stavby na prvky ÚSES.
69. Ministerstvo pro místní rozvoj ČR ve svém závazném stanovisku rovněž podrobně ověřilo výpočet hrubých podlažních ploch, a dospělo k závěru, že jsou splněny koeficient podlažních ploch (KPP) 1,4 a koeficient zeleně (KZ) 0,4.
70. Podmínka dořešení dopravního napojení je splněna realizací sousední stavby „Rekonstrukce ulice Ke Klíčovu vč. Úpravy SSZ 9.252 Jandova - Ke Klíčovu“ se Stavbou Odkolek, v rámci nichž došlo k rekonstrukci a zásadnímu zkapacitnění křižovatky Vysočanská, Jandova, Ke Klíčovu a U Vinných sklepů, spolu s navazující rekonstrukcí ulice Ke Klíčovu, která byla uvedena do užívání kolaudačním rozhodnutím ze dne 29. 6. 2023.
71. V odvolacím řízení Osoba zúčastněná na řízení doplnila také aktualizované a upřesňující výkresy, mezi výkres č. D.2 2 - řezy objekty 04/2024, ze kterého vyplývá zapuštění Stavby do terénu. Žalobkyně však v žalobě na nové podklady nereaguje, a odkazuje na výkres terénních řezů, který není ani součástí spisu.
72. Orgány územního plánování posuzovaly soulad Stavby s územně plánovací dokumentací, nikoli sousedních staveb. V rámci posuzování důvodů pro podmíněčně přípustné využití ale

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zcela správně zohlednily širší území, včetně sousední Stavby Odkolek. Skutečnost, že Stavba Odkolek je v území polyfunkční budovou, je jedním z mnoha dalších důvodů, pro které byla Stavba shledána podmíněčně přípustnou, byť je hodnocena jako monofunkční s funkcí bydlení.

73. Žalobkyně odvozuje nesoulad Stavby se zásadami územního rozvoje z pochybnosti, že většina ostatních ploch, které mají v oblasti T/3 dle ZÚR MHM funkční využití SV, budou využity monofunkčně pro obytnou výstavbu jako v případě Stavby. Toto tvrzení nesouvisí s projednávanou Stavbou, a na základě domněnky žalobkyně nelze dovozovat nesoulad Stavby se Zásadami územního rozvoje. V případě povolování jiných staveb v oblasti T/3 budou podmínky pro povolení každé takové stavby posouzeny v samostatném řízení.
74. Soulad Stavby se Zásadami územního rozvoje kladně posoudily oba orgány územního plánování, tedy jak odbor územního rozvoje MHMP, tak i Ministerstvo pro místní rozvoj ČR.
75. Jak je popsáno v projektové dokumentaci, Stavba se umísťuje v území, kde se historicky nacházel průmyslový areál Freyova cukrovaru a v jeho sousedství průmyslový areál pekáren Odkolek. Již tehdy se tedy jednalo o charakter zástavby, který byl zcela odlišný od stávajícího charakteru zástavby v ulici Pod Krocínkou, která je dle územního plánu v lokalitě čistě obytné (OB). Jedná se o stabilizované území s jiným způsobem využití než je území Stavby. Od území Stavby je obytná zástavba oddělena rovněž prudkým svahem.
76. Území, ve kterém je umístěna stavba, tvoří svébytné polyfunkční území, sestávající ze sousední plochy bývalých pekáren Odkolek, zasahující od ulice Pod Krocínkou na severu k ulici Ke Klíčovu a k železnici na jihu, která měla význam pro obsluhu tohoto v minulosti průmyslově využívaného území. Tato odlišnost území se odráží v platném územním plánu, ve kterém toto území tvoří jednu polyfunkční plochu SV-F, a hranice této plochy obepínají území na jih od ulice Pod Krocínkou až k ulici Ke Klíčovu a k železnici. Jedná se o transformační území, brownfield. Proto je zcela správné vztahovat Stavbu urbanisticky a architektonicky zejména k tomuto území. Stavba urbanisticky navazuje na sousední stavbu Odkolek, která je již ve výstavbě. Současně svým architektonickým a urbanistickým ztvárněním reaguje na odlišný charakter zástavby na jihu a na severu od Stavby. Budova A, která je umístěná na jihu území při ulici Ke Klíčovu, odpovídá kompaktností a objemností své hmoty spíše průmyslové/administrativní výstavbě Vysočan, zatímco hmota budovy B je rozmělněna na jednotlivé bytové objekty, které hmotově citlivě reagují na charakter zástavby řadových bytových domů a rodinných domů a vil na severu od ulice Pod Krocínkou.
77. Pokud žalobkyně zpochybňuje otevřenost areálu stavby pro veřejnost ze severu, je nutné uvést, že možnosti otevření a propojení stavby se zástavbou na severu jsou dané morfologií území, když stavba je zasazena do prudkého svahu pod zástavbou na severu, tudíž propojení lokalit pomocí schodů je vhodným a logickým řešením.
78. Výškově stavba navazuje na charakter zástavby v území a důsledně respektuje její stávající výškové uspořádání, tvoří přechod mezi obytnou zástavbou Pod Krocínkou, a transformačním územím na jihu od ní. Je zasazena do svahu, její výška nepřesáhne řadovou zástavbu na severu od stavby nad ulicí Pod Krocínkou.
79. Stavba není oplocením oddělena od okolního prostředí a zástavby, jak uvádí žalobkyně. Oplocení je navrženo za účelem vymezení soukromého prostoru předzahrádek u budovy A

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

a B. Je obvyklé, že bytové domy, které nemají předzahrádky, nejsou oploceny, tudíž ani okolní bytové domy v lokalitě nemají oplocení. Rovněž je obvyklé, že oplocení je umístěno u pozemků, na kterých jsou postaveny rodinné domy, které jsou oplocením ohraničeny zpravidla spolu se zahradou či zbývajících částí pozemků. Stavba jako celek oplocená není, a rovněž nejsou oplocené jednotlivé části Stavby, kde není umístěna předzahrádka. Z projektové dokumentace (výkres D.3 - základní pohledy) je zřejmé, že stavba je navržena tak, že zaručuje dostatečné soukromí pro vlastníky bytů s předzahrádkami, a současně je dostatečně průchozí a propojená s okolím. Z důvodu zasazení stavby do svahu jsou její součástí opěrné zdi a schody, které reagují na složitou morfologii terénu.

80. Strategie adaptace hl. m. Prahy na klimatickou změnu je programovým dokumentem hlavního města Prahy, který obsahuje vize a doporučené postupy v souvislosti se zvýšením dlouhodobé odolnosti a snížení zranitelnosti hlavního města Prahy vůči dopadům změny klimatu. Nejedná se o právně závazný dokument, který by mohl být podkladem pro rozhodování stavebních úřadů dle stavebního zákona. Stavební úřad nesměl rozhodovat dle tohoto nezávazného dokumentu. Dokument Strategie adaptace hl. m. Prahy neobsahuje a nezakládá žádné právní povinnosti pro Žadatele, Stavební úřad, ani pro dotčené orgány.
81. Stavba obsahuje dostatečné množství navrhované zeleně. Dotčené orgány na ochranu životního prostředí se ke stavbě vyjádřily kladně.
82. Požadavek žalobkyně na občanskou vybavenost nemá oporu v právních předpisech. Taková námitka přesahuje zákonný rozsah námitek ve smyslu § 89 odst. 4 stavebního zákona. Jedná se o soukromé pozemky a dovolávat se jejich veřejného užívání není legitimní. Veřejně prospěšné stavby mohou být realizovány pouze na pozemcích, které jsou pro tyto účely takto vymezeny v územním plánu, a to při dodržení všech zákonných předpokladů případného vyvlastňovacího řízení.
83. Na stavbu navazuje sousední území bývalých pekáren Odkolek, kde je umístěna a realizována stavba, ve které jsou ve vyšší míře zastoupeny nebytové a komerční plochy služeb, včetně mateřské školy a jeslí. Území stavby je koncipováno jako rezidenční klidová zóna, kde nebytová funkce je doplňková. Celé území (území stavby spolu se stavbou Odkolek) nabízí dostatečnou pestrost občanské vybavenosti (obchody, nebytové kancelářské prostory).
84. V ploše ZMK (zeleň městská a krajinná) se umísťuje liniová stavba veřejného vodovodního řadu, která je zokruhováním koncových větví v ulici Ke Klíčovu v návaznosti na vodovodní řad Stavby Odkolek a na stávající vodovodní řad Pod Krocínkou. Toto řešení bylo navrženo na základě podmínky ze strany PVK a PVS (společné vyjádření č. j. ZADOT202113825 ze dne 24. 5. 2022), neboť tak má zajistit nejen dodávku vody pro stavbu, ale zároveň zajistit zvýšení kvality dodávané vody pro stávající okolní výstavbu eliminováním délky slepých ramen veřejného řadu. Na tomto řešení a umístění liniové stavby veřejného vodovodního řadu do plochy ZMK tedy existuje konkrétní veřejný zájem na kvalitu vody. Dotčené orgány se ke Stavbě vyjádřily kladně, tudíž stavba je v souladu se zájmy, které hájí. Z toho vyplývá, že neexistuje žádný jiný veřejný zájem, který by převyšoval zájem na umístění technické infrastruktury v ploše ZMK, která slouží nejen stavbě, ale zvyšuje kvalitu vody pro širší území. Dále je technická infrastruktura umístěna v tělese zpevněné pozemní komunikace, nedochází tak k negativnímu dotčení území. To vše je obsahem projektové dokumentace, a doložených podkladů.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

85. Žalobkyně poukazuje na to, že nejbližšími prvky ÚSES jsou lokální biokoridor L4/254 ve vzdálenosti přibližně 30 m severně od zájmového území, a lokální biocentrum L/178 Flajšnerka (lesní porosty ve svazích – dub, lípa, akát, bříza, jásna, mléč, borovice lesní) ve vzdálenosti přibližně 270 m severozápadně od zájmového území. Žalobkyně však zapomněla uvést, že biokoridor L4/254 je nefunkční. Dotčený orgán ochrany životního prostředí zohlednil tyto prvky ÚSES ve zjišťovacím řízení, posoudil možnost jejich dotčení Stavbou, a dospěl k závěru, že „lokalita záměru se neseťkává se žádnými prvky ÚSES“.
86. Stavba se umísťuje v území tzv. brownfieldu. V lokalitě byl proveden botanický i zoologický průzkum, který byl i podkladem zjišťovacího řízení. Ze Závěru zjišťovacího řízení vyplývá, že stav lokality je velmi špatný, z hlediska bioty jde o plochy se směsí synantropních a invazivních druhů promíchaných u rostlin s druhy zplanělými, původně okrasnými, v plochách je množství odpadu různého druhu. Nebyly objeveny žádné zvláště chráněné rostlinné druhy, ani zvláště chráněná fauna dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Tvrzení, že realizace Stavby může ohrozit biodiverzitu v širokém území, nemá oporu ve spise, a neodpovídá současnému stavu a podmínkám v lokalitě.
87. Dotčený orgán ochrany přírody a krajiny ve zjišťovacím řízení posoudil stavbu z hlediska krajinného rázu. Vycházel ze zjištění, že záměr nebude mít vliv na žádný ze sledovaných aspektů (významné krajinné prvky, zvláště chráněná území, kulturní dominanty krajiny, harmonické měřítko i harmonické vztahy). Dle § 12 odst. 2 cit. zákona je nutný souhlas orgánu ochrany přírody pouze v případě, že stavba by mohla snížit nebo změnit krajinný ráz, tedy výše uvedené krajinné prvky a hodnoty. Stavba je umísťována do území tzv. brownfieldu, do prostředí, které nenaplnuje znaky krajiny, a nemá vliv na sledované krajinné prvky a hodnoty. Z těchto důvodů se nevydává závazné stanovisko dle § 12 cit. zákona. (viz rozsudek NSS č. j. 6 A 83/2002 ze dne 28. 12. 2006).
88. Největší dopad dopravy generované Stavbou lze předpokládat na křižovatce Ke Klíčovu – Nad Klíčovem a dále pak v křižovatce Vysočanská, Jandova, Ke Klíčovu a Pod vinnými sklepy, která byla stavebně upravena v souvislosti s realizací Stavby Odkolek. Generální rekonstrukce a zkapacitnění této křižovatky již proběhlo, a to v rámci realizace akce „Rekonstrukce ulice Ke Klíčovu včetně úpravy SSZ 9.252 Jandova – Ke Klíčovu“, která byla uvedena do užívání kolaudačním rozhodnutím ze dne 29. 6. 2023. Díky těmto úpravám tato křižovatka i nově zrekonstruovaná ulice Ke Klíčovu disponují dostatečnou kapacitou, a přispívají výrazně k průjezdnosti území.
89. Jednotlivé objekty mají pouze 1. a 2. podzemní podlaží, zasazená do svahu, založení Stavby neproběhne v blízkosti nemovitostí Žalobkyně, není důvod předpokládat poškození stability její nemovitosti. V případě potřeby lze provést pasportizaci nemovitostí žalobkyně, tento požadavek však nebyl vznesen, konkrétní podmínky mohou být stanoveny v rozhodnutí o povolení stavby.
90. Žalobkyně dále namítá narušení pohody bydlení, aniž by uváděla konkrétní důvody narušení její pohody bydlení.
91. Ve vztahu k namítanému zásahu do výhledových poměrů je třeba zdůraznit, že v českém právním řádu neexistuje obecně právo na poskytnutí nebo zachování výhledu.
92. Součástí Stavby je „centrální park“ v těžišti území. Bude zde umístěno dětské hřiště a hrací prvky napojené na procházkové chodníky. V současné době je území neobyvatelné, zcela

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

uzavřené, neprostopné a nepřístupné, jedná se o území brownfieldu bývalých průmyslových objektů. Stavba vnáší do území nově možnost jeho využití i pro volnočasové účely.

93. Část námítky směřuje k otázce občanské vybavenosti. Obavy týkající se zvýšení tlaku v nákupním středisku, poště, nedostatek lékařů, a míst ve školách a školkách, zhuštění počtu obyvatel a lokality, nejsou předmětem Územního řízení. Stavba obsahuje kromě rezidenční funkce i doplňkově nebytové a komerční prostory, vyšší zastoupení této funkce je součástí navazující stavby Odkolek.
94. Pohoda bydlení, resp. kvalita prostředí, je v tomto pojetí dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí (např. charakter lokality, čistota ovzduší, přiměřené množství zeleně, nízké emise pachů a prachu, dostatečné osvětlení a oslunění apod.). Rozhodným kritériem pro posouzení kvality prostředí je míra splnění požadavků a limitů, vyplývajících z veřejnoprávních předpisů, kterou lze rozumět i míru přiměřenou poměrům v intencích soukromého práva.
95. K tomu viz nedávný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2021, sp. zn. 1 As 91/2020, ve kterém stanovil Nejvyšší správní soud objektivní limity pro posouzení námítky pohody bydlení/kvality prostředí.
96. V rozsudku je uvedeno: „*Při posuzování této námítky (zachování pohody bydlení) je nutné vyjít ze základního předpokladu, že normy o obecných technických požadavcích na výstavbu svým obsahem odrážejí požadavky na pohodu bydlení, osvětlení i oslunění. Jsou-li tyto normy dodrženy a je prokázán soulad s veřejným zájmem (spočívající především v jejich aplikaci), nelze úspěšně namítat, že pohoda bydlení, (a zde) osvětlení a oslunění nemovitostí, potenciálně předmětnou stavbou dotčených, jsou nedostatečné*“.
97. Při posuzování pohody bydlení, resp. kvality prostředí, je tedy zásadní splnění (i) obecných technických požadavků na výstavbu, a (ii) limitů, které jsou obsaženy ve zvláštních právních předpisech, tedy zda stavba ob stojí z hlediska veřejných zájmů, které hájí dotčené orgány. Námítka pohody bydlení by neměla být zneužívána k zabránění výstavby v okolí, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 13/2010 ze dne 12. 3. 2010.
98. Všechny veřejné zájmy byly kladně posouzeny dotčenými orgány, a také v rámci přezkumného řízení nadřízenými dotčenými orgány. Byla doložena všechna kladná závazná stanoviska.
99. Řešené území je dle územního plánu dlouhodobě určeno pro obnovu neudržovaného území *brownfieldu*, na jehož obnově je veřejný zájem. Stavba je navržena v souladu s územním plánem, vhodně navazuje na sousední lokalitu Odkolek, splňuje všechny technické požadavky a je výrazem vrcholně kvalitní soudobé architektury. Stavba je dlouhodobě připravována již od roku 2020, počínaje přípravou a projednáním projektové dokumentace. Územní řízení je vedeno od již od poloviny roku 2022. Stojí za ní mnoho úsilí a odborné práce a investice v řádech milionů korun českých. Výsledek Územního řízení je pro stavebníka velmi důležitý.

III.

Posouzení žaloby

100. Městský soud v Praze se v první řadě zabýval včasností podané žaloby a dospěl k závěru, že byla podána včas v souladu s ust. § 306 zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon (NSZ), jelikož

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

žalobkyně, které bylo žalobou napadené rozhodnutí doručeno dne 16. 10. 2024, podala žalobu dne 1. 11. 2024, kterou následně doplnila o žalobní body dne 6. 12. 2024.

101. Soud následně přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
102. První žalobní námitka namítala neposouzení záměru dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, společně se záměrem revitalizace Freyova cukrovaru, přestože tento záměr bezprostředně územně souvisí s revitalizací celé plochy bývalých pekáren Odkolek, projekty mají stejného investora, jsou koordinovány v čase i místě, jsou podmíněny shodnou úpravou dopravního napojení a závěr zjišťovacího řízení z roku 2010, který probíhal pro celé území areálu Odkolek, požadoval posouzení dle zákona č. 100/2001 Sb.
103. Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, *předmětem posuzování podle tohoto zákona jsou záměry uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu kategorii I a změny těchto záměrů, pokud změna záměru vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne příslušné limitní hodnoty, je-li uvedena; tyto záměry a změny záměrů podléhají posuzování vždy,*
104. Podle položky 108 Přílohy č. 1 k zákonu ve znění účinném do 31. 12. 2020, tedy ke dni vydání stanoviska) podléhaly posouzení vlivů *záměry rozvoje sídel s rozlohou záměru od stanoveného limitu 5 ha* a podle položky 109 *parkoviště nebo garáže s kapacitou 500 míst od stanoveného limitu parkovacích stání v součtu pro celou stavbu*. V současném znění (ke dni vydání napadeného rozhodnutí) přílohy jsou tyto limity stanoveny shodně.
105. Soud má za to, že tato námitka není důvodná. Pojmem salámová metoda bývá označován postup, kterým se kontroverzní nebo obtížné cíle a řešení, nejen ve stavebnictví při trasování silnic a dálnic, rozdělí na dílčí kroky a prosazují se postupně. O nepřijatelnou salámovou metodu se jedná zejména tehdy, pokud etapizace výstavby umožní stavebníkovi vyhnout se určitým zákonným požadavkům či dosáhnout pro sebe příznivějšího výsledku (a například pro životní prostředí méně příznivého výsledku). Současně se neprovede posouzení záměru jako celku, ale posuzují se jeho jednotlivé úseky (srov. rozsudky NSS č. j. 9 As 88/2008-301 ze dne 6. 8. 2009, č. j. 2 As 119/2014-31 ze dne 18. 9. 2014, odst. 14 a č. j. 6 As 139/2017-73 ze dne 13. 12. 2018, odst. 112-114). Tyto rozsudky se týkaly výrazně rozsáhlejších staveb (šestipodlažní sekce bytového domu, rozsáhlé dopravní řešení Pankrácké pláně, stavba technické infrastruktury) a ani v těchto případech nebylo využití salámové metody konstatováno.
106. Nejvyšší správní soud rozsudku č. j. 6 As 139/2017-73 uvedl:

„[112] Pokud jde o věcnou podstatu uvedené námítky, pojmem „salámová metoda“ bývá neformálně označována taktika, která se v praxi používá pro strategii, kdy se kontroverzní nebo obtížné cíle a řešení, nejen ve stavebnictví při trasování silnic a dálnic, rozdělí na dílčí kroky a prosazují se postupně. Stavebník tak postupnými kroky dosáhne povolení všech dílčích částí svého záměru, který by mu však jako celek povolen nebyl. Salámová metoda je postupem, který představuje účelové obcházení zákona (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 88/2008 – 301, nebo ze dne 18. 9. 2014, č. j. 2 As 119/2014 – 31, salámovou metodou bývá ve stavebním právu označováno i postupné rozšiřování schválených a (zdánlivě)

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

hotových staveb, případně postupná legalizace nepovolené stavby po částech; od těchto souvisejících významů pojmu však lze nyní odhlédnout).

[113] Soudní praxe konstatuje nepřípustnost salámové metody zejména v souvislosti s liniovými stavbami (typicky stavba dálnic či silničních obchvatů), kdy poté, co jsou schváleny (a často i postaveny) neproblematické úseky liniové stavby, je vznesen požadavek na postavení posledních úseků problematických, a to za situace, kdy nezbyvá prakticky žádná alternativa. Současně se v průběhu procesů EIA neprovede posouzení záměrů liniové stavby jako celku, ale posuzují se jednotlivé úseky. Takový postup je nepřipustný, realizace těchto typů staveb má totiž dopad na životní prostředí jako celek, vliv jednotlivých dílčích částí může být z hlediska zájmů ochrany přírody irelevantní. 6 As 139/2017 Hlavním cílem procesů EIA je zhodnotit předem různé varianty záměru, zpravidla včetně tzv. varianty nulové, tj. možnosti, že se záměr realizovat nebude (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2018, č. j. 6 As 91/2018 – 74).

[114] O nepřípustnou salámovou metodu se jedná zejména tehdy, pokud etapizace výstavby umožní stavebníkovi vyhnout se určitým zákonným požadavkům či dosáhnout pro sebe příznivějšího výsledku (a například pro životní prostředí méně příznivého výsledku). V každém případě je vždy nutné v případě rozdělení stavby na jednotlivé etapy zohlednit **jejich společnou existenci a společný dopad na zákonem chráněné zájmy**. Je však třeba zároveň vzít v úvahu nutnou a logickou etapizaci výstavby, kdy zejména u rozsáhlejší výstavby zpravidla nebude z objektivních důvodů možné realizovat všechny stavby v časově blízkce souvisejícím termínu. Je možné přihlídnout též k vzájemné **podmíněnosti jednotlivých částí výstavby**. Pokud by například **nebylo možné očekávat rozumné využití první části bez částí navazujících nebo by byly všechny stavby podmíněny novým společným řešením dopravní obslužnosti**, je třeba důsledně trvat na vyhodnocení společného vlivu všech etap již v první fázi výstavby. **Naopak méně rigidně je možné posuzovat případy, kdy jednotlivé etapy výstavby mohou v území plnit svoji funkci zcela samostatně a ani ve vzájemném spojení nelze očekávat výrazný negativní vliv na životní prostředí. Ani v takovém případě však není možné vyhnout se posuzování tzv. kumulativních a synergických vlivů, které může vyústit až v závěr, že navazující výstavba není s ohledem na kumulativní zátěž území přípustná.**“

107. Soud má za to, že z citovaného rozsudku NSS vyplývá, že žalobkyně uváděné závěry o zákazu salámové metody nelze brát pouze doslovně, ale je nutné se na ně podívat s ohledem na účel, ke kterému směřují. Podstatné je naplnění výše uvedených obecných hledisek, tedy že dílčí povolování jednotlivých částí stavby vede k obcházení zákonných požadavků, které by platily pro stavbu jako celek.
108. V tomto případě se zřejmě jedná o dva rozdílné projekty, které by sice v součtu naplňovaly podmínky pro posouzení EIA, které však apriori není nutné posuzovat zároveň ani s ohledem na skutečnosti, které uvádí žalobkyně - stejný investor, který uvažuje o území jako celku. Tyto jednotlivé záměry jsou sice koordinovány v čase i místě, mají však pouze shodnou úpravu dopravního napojení. Jinak jedná se o dva samostatné záměry, které mohou být posuzovány samostatně. Nejsou nijak podmíněné, je možné očekávat rozumné využití první části bez části navazující. Jedná se tak o případ, kdy jednotlivé etapy výstavby mohou v území plnit svoji funkci zcela samostatně a ani ve vzájemném spojení nelze očekávat výrazný negativní vliv na životní prostředí.
109. Městský soud má za to, že se nejedná k obcházení zákonných požadavků, tj. o salámovou metodu, za situace, že investor vypracuje pro dané území dva různé samostatné projekty, které mají shodnou pouze úpravou dopravního napojení. Obdobně by bylo nutné požadovat

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

posouzení vlivu při každé jednotlivé stavbě rodinného domu stavěného jedním investorem na rozsáhlejší území, bylo-li by o územní a stavební povolení žádáno zvlášť u každého domu a byly-li by tyto domy napojeny na stejnou komunikaci. Soud má za to, že k tomu zákon o posuzování vlivů na životní prostředí neslouží. Ten má zabezpečit ochranu přírody a krajiny v případě, že se jedná o záměr, který svým charakterem má potenciál do přírody zasáhnout.

110. Skutečnost, že oba projekty jsou od sebe odděleny morfologickým zlomem o výšce 7m, není dle soudu tím nejdůležitějším kritériem k posouzení dané otázky, i když úvahu o funkční nepropojenosti těchto záměrů doplňuje. Jinými slovy, pokud by se jednalo o dva různé investory, kteří by své funkčně nepropojené projekty nijak nekoordinovali, a tyto pouze napojili na stejnou komunikaci, protože jiné řešení by nebylo účelné, byly by jejich projekty posuzovány samostatně. Jeden investor u více samostatných záměrů nemůže být důvodem pro vyžadování EIA.
111. Kromě toho, záměr byl předmětem zjišťovacího řízení, v jehož rozhodnutí ze dne 25. 1. 2022, č.j. MHMP 136860/2022, se kromě jiného uvádí, že **do kumulativních vlivů byl zahrnut rovněž sousední areál Revitalizace území bývalých pekáren Odkolek**. Přesto dospělo zjišťovací řízení k závěru, že EIA se nevyžaduje.
112. Žalobkyní odkazované stanovisko zjišťovacího řízení z roku 2010 se týkalo zcela jiného záměru (obytné plochy, kanceláře, hotel a obchodní plochy) jiného developera.
113. Ve druhé žalobní námitce žalobkyně namítala rozpor s územním plánováním, jelikož nebylo možné přezkoumat skutečný obsah změny územního plánu Z 1530 a zákonnost průběhu jejího schvalování.
114. Soud má za to, že skutečnost, že tato změna nebyla veřejnosti na internetu po nějakou dobu dostupná, neznamená nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobkyně zcela jistě mohla získat její obsah jiným způsobem, např. pokud by se s žádostí obrátila na žalovaného. Co se týče jejího přezkoumání, žalobkyně neuvádí konkrétní důvod, proč by bylo nutné přezkoumat toto opatření obecné povahy a zákonnost průběhu jejího schvalování. Soud v tomto ohledu nemůže za žalobkyni její námitky domýšlet nebo na základě takto nekonkrétní námitky učinit přezkum z úřední povinnosti.
115. Posouzení souladu s územním plánem náleží Odboru územního rozvoje Magistrátu hl. m. Prahy jako orgánu územního plánování. Tento vydal dne 20. 12. 2021 závazné stanovisko č. j. MHMP 2037386/2021 ve smyslu § 96b stavebního zákona, ve kterém popsal platnou územně plánovací dokumentaci, dle které záměr posoudil. Toto závazné stanovisko následně k námitkám žalobkyně přezkoumalo Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, které jeho správnost potvrdilo závazným stanoviskem č. j. MMR-6721/2024-81 ze dne 31. 1. 2024.
116. Dále se MMR vypořádalo s odvolacími námitkami, které směřovaly proti obsahu závazného stanoviska dotčeného orgánu (viz str. 10 a násl. revizního závazného stanoviska MMR). Žalovaný dal přitom účastníkům řízení možnost se se závazným stanoviskem MMR (stejně jako s dalšími podklady shromážděnými v průběhu odvolacího řízení) seznámit a vyjádřit se k němu; o tom svědčí výzva dle § 36 odst. 3 správního řádu ze dne 15. 7. 2024, č.j. MHMP 591521/2024, která byla adresována (a individuálně doručena) i žalobkyni.
117. Žalovaný následně, byť poněkud stručnějším, ale přesto přijatelným způsobem, převzal závěry revizního závazného stanoviska do odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz jeho str. 12) a v podrobnostech na toto závazné stanovisko odkázal. Takový postup je přitom plně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

v souladu se zákonem; jak uvedl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 17. 3. 2017, č. j. 2 As 230/2016-65, tak „[j]e-li tedy závazné stanovisko potvrzeno závazným stanoviskem nadřízeného orgánu, pak dle Nejvyššího správního soudu obvykle postačí ty odvolací námitky, pro něž bylo další závazné stanovisko vyžádáno, vypořádat v rámci rozhodnutí o odvolání odkazem na (v nynější věci potvrzující) závazné stanovisko, doplněné případně citací příslušné jeho části. Naopak není úkolem odvolacího správního orgánu potvrzující závazné stanovisko pro odvolatele blíže interpretovat a posuzovat jeho zákonnost, přezkoumatelnost, věcnou správnost či další obdobné otázky. Takový přezkum původního závazného stanoviska měl být proveden v rámci vydání potvrzujícího (či měnícího) závazného stanoviska, přičemž pokud je v tomto ohledu navazující závazné stanovisko nedostačující, lze se jeho přezkumu domáhat až v případném soudním řízení správním o žalobě proti finálnímu rozhodnutí odvolacího správního orgánu.“

118. Soud v tomto ohledu nemůže za žalobkyni její námitky domýšlet nebo na základě takto nekonkrétní námitky učinit přezkum z úřední povinnosti. Žalobkyně tato stanoviska - kromě nemožnosti se seznámit se Změnou Z-1530 - nijak konkrétně nenapadá, pouze s nimi nadále nesouhlasí. Žalobkyně rovněž neuvádí, jak jsou její vlastnická práva tímto tvrzeným rozporům s územním plánováním dotčena.
119. Ve třetí žalobní námitce žalobkyně namítá nedořešení dopravního napojení revitalizovaného areálu do celkové dopravní struktury lokality - *Jedná se o vyřešení dopravního napojení (zkapacitnění křižovatky) ul. Vysočanské (Jandovy) a ul. Ke Klíčové a U Vinných sklepů* - stavba je tak umístěna v rozporu s územním plánem.
120. Tato žalobní námitka kopíruje odvolací námitku, která byly vypořádána v žalobou napadeném rozhodnutí na straně 32 a 33, kde je uvedené, že ze souhlasného závazného stanoviska silničního správního úřadu, odboru dopravy Úřadu MČ Praha 9 ze dne 22. 4. 2022, které bylo k námitce přezkoumáno nadřízeným úřadem, tj. odborem pozemních komunikací a drah MHMP, který vydal závazné stanoviskem ze dne 14. 8. 2023, vyplynulo, že byly dány souhlasy s připojením areálové komunikace (s veřejným přístupem na místní komunikaci IV. třídy Nad Klíčovem) a nemovitostí (objekty A1 a A2) na místní komunikaci Ke Klíčovu, povolení úpravy připojení místní komunikace Nad Klíčovem na místní komunikaci Ke Klíčovu.
121. V žalobou napadeném rozhodnutí je na str. 34 konstatováno, že žalobkyní namítaný nedostatek byl fakticky naplněn realizací sousední stavby „Rekonstrukce ulice Ke Klíčovu vč. Úpravy SSZ 9.252 Jandova - Ke Klíčovu“ se Stavbou Odkolek, v rámci nichž došlo k rekonstrukci a zásadnímu zkapacitnění křižovatky Vysočanská, Jandova, Ke Klíčovu a U Vinných sklepů, spolu s navazující rekonstrukcí ulice Ke Klíčovu, která byla uvedena do užívání kolaudačním rozhodnutím ze dne 29. 6. 2023. Žalobkyně k reviznímu stanovisku v rámci odvolacího řízení nic neuvedla.
122. Žalobkyně opět ani v žalobě neuvádí žádnou konkrétní polemiku s tímto vypořádáním, pouze opakuje, že není vyřešeno dopravní napojení. Žalobkyně rovněž neuvádí, jakým způsobem je tímto tvrzeným nedostatkem zasahováno do jejího vlastnického práva. Soud má za to, že žalobkyně nemůže suplovat v ochraně veřejných zájmů orgány, do jejichž pravomoci tato otázka náleží, aniž by uvedla konkrétní pochybení ve správní úvaze těchto orgánů. O shora uvedeném stanovisku přezkumného úřadu, jehož závěry žalovaný ve svém rozhodnutí převzal, platí ohledně jeho převzetí do rozhodnutí žalovaného to, co bylo řečeno výše.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

123. Ve čtvrté žalobní námitce žalobkyně namítá rozpor s územním plánem z důvodu nesprávného určení povahy podlaží, jelikož 1. PP se nenachází pod úrovní terénu, ale pouze mezi přílehlými opěrnými zdmi, které navyšují úroveň terénu.
124. Soud se opět ztotožnil se závěry žalovaného. Pokud ust. § 2 písm. p) odst. 1 nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze, definuje podzemního podlaží jako podlaží, které má úroveň převažující části podlahy níže než 0,8 m pod nejvyšším bodem přílehlého upraveného terénu v pásmu širokém 3,0 m po obvodu stavby, má soud za to, že je nutno vzít potaz i opěrné zdi, které sousedí s navýšeným původním terénem. V tomto ustanovení se počítá s tím, že dojde k úpravě terénu a definice vychází ze stavu po této úpravě, nikoliv před ní. Z nákresů předložených žalobkyní nikterak nevyplývá, že terén byl záměrně upraven tak, aby pouze uměle navýšoval započitatelnou plochu. V odvolacím řízení byl doložen výkres č. C.18 z 04/2024 ohledně 1.PP budov A a B, ze kterých je patrná část, která je pod nejvyšším bodem přílehlého terénu. Žalobkyně k tomuto vypořádání nevznáší žádnou kvalifikovanou oponenturu, pouze opět namítá nedostatečně zjištění skutkového stavu. Soud však má za to, že v odvolacím řízení, ve kterém byly tyto dokumenty doplněné a MMR se k nim ve svém revizním stanovisku mohlo vyjádřit, byla tato námitky dostatečně vyvrácena. Proto považuje žalobní námitku za nedůvodnou.
125. Soud má však za to, že i z „Řezů dokumentujících vztah stávající a navrhované zástavby“ doložených žalobkyní v žalobě vyplývá, že stavba je zapuštěna do okolního terénu. Sama žalobkyně v žalobě připouští, že terén je svažité, což vyplývá i z nákresů, na které se žalobkyně v žalobě odvolává.
126. V páté žalobní námitce je namítáno nedodržení polyfunkčnosti území, jelikož v projektu zcela chybí zařízení občanské vybavenosti místního významu, které by sloužilo obyvatelům dané lokality. Napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné, jelikož neprokazuje účelnost navrhovaného využití a neuvádí charakter přílehlého veřejného prostranství ani území a umísťovanou monofunkční stavbu nelze v polyfunkčním území umístit.
127. Soud předně uvádí, že žalobkyně opět neuvádí, jakým konkrétním způsobem se jí tato namítaná skutečnost dotýká.
128. V žalobou napadeném rozhodnutí se uvádí, že jsou pro plochy SV stanoveny i podmínky pro podmíněčné přípustné využití této plochy s tím, že monofunkční stavby pro bydlení jsou v souladu s hlavním využitím v odůvodněných případech, s přihlédnutím k charakteru veřejného prostranství a území definovanému v ÚAP HMP. Na následujících řádcích se pak popisuje vztah zástavby k veřejnému prostranství a území, definovanému v ÚAP v tomto konkrétním případě jako území transformační s kódem č. T06. MMR ve svém stanovisku mj. uvedlo, že dle územního plánu HMP je ulice Ke Klíčovu zahrnuta do plochy DU, která zahrnuje vybrané plochy plnící funkci veřejných prostranství, přičemž v *kontaktu* s touto plochou je v rámci posuzovaného záměru pouze objekt A, který v rámci 1.NP obsahuje i kancelářské jednotky. Dle ÚAP HMP nejsou veřejná prostranství v okolí záměru, včetně ulice Ke Klíčovu, zahrnuty mezi významná uliční či plošná veřejná prostranství.
129. Právě s ohledem na typ území byly následně shledány námitky ohledně nedodržení polyfunkčnosti území nedůvodnými. Soud tak má za to, že námitka byla dostatečně vypořádána a žalobkyně opět s tímto vypořádáním nikterak nově nepolemizuje.

130. V šesté žalobní námitce namítala žalobkyně rozpor se zásadami územního rozvoje, jelikož umísťovaná stavba neobsahuje dostatek občanské vybavenosti (chybějící ZŠ a MŠ) a pracovních příležitostí a nezohledňuje kvalitu životního prostředí a lze předpokládat, že zbývající plochy VV budou využity obdobně, tedy pro monofunkční obytnou výstavbu jako v tomto případě.
131. Soud má předně za to, že žalobkyně opět neuvádí, jak se jí tento namítaný nedostatek dotýká. Má tak za to, že ani tato žalobní námitka žalobkyni nenáleží. Ta by náležela spíše městské části, které se týká, a která se záměrem vyslovila souhlas.
132. Nicméně ani tato žalobní námitka není důvodná. Ztotožnění se závazným stanoviskem orgánu územního plánování, přezkoumaným Ministerstvem pro místní rozvoj, který se námitkou obsáhle zabýval na str. 3 a násl. a shledal záměr souladným se zásadami územního rozvoje, není vadou odůvodnění žalovaného rozhodnutí, jak bylo odůvodněno výše. Naopak žalobkyně staví svou polemiku s tímto vypořádáním na jejím předpokladu, že i zbývající plochy tohoto území budou využity na obytnou výstavbu. Soud tak má za to, že takový hypotetický předpoklad k zpochybnění těchto závěrů nestačí.
133. V sedmé žalobní námitce žalobkyně poukazuje na urbanismus a architekturu. Soud má za to, že i tato námitka byla zcela dostatečně vypořádána v rozhodnutí žalovaného na straně 20 až 23. Soud se nedomnívá, že by se u záměru jednalo o projekt, který neodpovídal současnému urbanismu a architektuře a to právě s ohledem na to, že se nachází v transformačním a rozvojovém území. Záměr rovněž splňuje Pražské stavební předpisy, jak je podrobně rozvedeno v žalobou napadeném rozhodnutí, na jehož odůvodnění v dalším soud odkazuje. Žalobkyně opět nepřichází s argumentací, která by mohla závěry žalovaného učiněné v rámci jeho odůvodnění dostatečně zpochybnit.
134. Soud na toto vypořádání proto odkazuje. Nad rámec uvádí, že s těmito závěry žalovaného souhlasí, jelikož se skutečně nejedná o projekt, který by byl v současnosti nějak výrazně do oblasti nezapadající. Jedná se o záměr, který zohledňuje jednak bytové potřeby Pražanů, jednak celou oblast bývalého brownfieldu, zasazeného do svahu. Budovy nemají být vyšší než jsou rodinné domy v ulici Pod Krocínkou, která se nachází nad záměrem.
135. Osmá námitka brojí proti oplocení. Soud považuje tuto námitku za nedůvodnou a to s ohledem na skutečnost, že tato námitka, s ohledem na vzdálenost záměru od nemovitosti žalobkyně, skutečně nemůže nikterak zasáhnout do jejích veřejných práv. Kromě toho byla zcela dostatečně vypořádána v žalobou napadeném rozhodnutí, se kterým soud souhlasí a má za to, že oplocení je v souladu s Pražskými stavebními předpisy. Žalobkyně s tímto vypořádáním v žalobě opět nijak kvalifikovaně nepolemizuje.
136. V deváté žalobní námitce žalobkyně napadá nedodržení Strategie adaptace na klimatickou změnu.
137. Odbor životního prostředí se záměrem zabýval a vyslovil s ním ve svém stanovisku ze dne 30. 11. 2021 souhlas. Soud souhlasí se žalobkyní, že jakákoliv další výstavba na území Prahy zřejmě do určité míry přispívá ke klimatické změně. Na druhou stranu je nutno zájem na zdravém klimatu poměřovat s jinými zájmy, např. tím na uspokojení bytových potřeb obyvatel Prahy. Soud má předně za to, že se nejedná o podklad, s jehož požadavky musí být záměr v souladu ve smyslu ust. § 90 stavebního zákona. Ačkoliv soud obecně s tím, co uvádí žalobkyně souhlasí, má nicméně rovněž za to, že se nejedná o takový druh záměru, který by byl ve zcela zjevném rozporu s touto Strategii. Takovým by mohl být např. průmyslový

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

provoz, který by přispíval ke klimatické změně druhem svého provozu. U záměru se však jedná o běžné obytné domy. Záměr byl posouzen orgány ochrany přírody a životního prostředí, které vyslovily souhlas. Stavební úřad i žalovaný tak měly povinnost z těchto podkladů vycházet. Žalobní námitka je nedůvodná.

138. V desáté námitce žalobkyně namítla nedostatečnou kapacitu jeslí, školek a škol i komerční vybavenosti. Touto námitkou se žalovaný zabýval a ztotožnil se se závěry závazného stanoviska MMR ze dne 31. 1. 2024, kde se mj. uvádí, že stavby občanské vybavenosti se primárně umísťují do plochy VV - veřejného vybavení, nikoliv do plochy SV, a že bylo shledáno jako účelné vytvořit na pozemcích záměru tzv. klidovou zónu bydlení, včetně administrativní funkce navazující na charakter okolních staveb pro bydlení s tím, že v docházkové či dojezdové vzdálenosti se nachází uvedená komerční vybavenost (OC Fénix a supermarket), a že není důvodné umísťovat na pozemcích záměru objekty s komerčním parterem.
139. Soud považuje takové vypořádání, na jehož znění v podrobnostech odkazuje, jednak za dostatečné a jednak za nikterak nevybočující ze zákonných mantinelů správního uvážení ohledně cílů a úkolů územního plánování, které je vždy nutné posoudit nikoliv pouze s ohledem na zastavovanou oblast, ale s ohledem na širší území hl. města Prahy, k čemuž, jak bylo uvedeno shora, došlo. Žalobní námitka je nedůvodná.
140. V jedenácté námitce žalobkyně namítá umístění technické infrastruktury v ploše ZMK. Touto námitkou se rovněž žalovaný zabýval ve svém rozhodnutí, ve kterém uvedeno, že se jedná o podmíněně přípustné využití plochy ZMK. Dle závazného revizního stanoviska nadřízeného orgánu územního plánování ze dne 31. 1. 2024 bylo umístění technické infrastruktury v ploše ZMK shledáno jako akceptovatelné (viz. str. 5), a to právě s ohledem na souhlasné stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody a krajiny (OCP MHMP ze dne 30. 11. 2021), který hájí veřejné zájmy na daném úseku. Soud tak má za to, že sice v tomto stanovisku není explicitně uvedeno, že tyto dva zájmy byly poměřovány, ovšem z kontextu nelze než dovodit, že tyto zájmy poměřovány byly.
141. Ve dvanácté námitce žalobkyně namítá, že záměr nerespektuje reliéf kopce, do jehož úbočí se zakusuje, nebyl posouzen vliv na ÚSES (územní systémy ekologické stability) a že žalovaný vyjádření orgánu ochrany přírody a krajiny ze dne 30. 11. 2021 sám nepřezkoumal a nepožádal o jeho přezkum.
142. Soud považuje i tyto námitky za nedůvodné. Žalobkyně ve svém odvolání namítanou citaci Mgr. L. K. neuvedla, proto se tímto tvrzením žalovaný v rámci dané odvolací námitky nezabýval.
143. V předmětném vyjádření ze dne 30. 11. 2021 OCP MHMP nicméně konstatoval, že záměr nemůže mít vliv ani ve spojení s ostatními záměry na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality, neboť je umísťován mimo tyto oblasti.
144. Co se týče posouzení vlivů na nejbližší prvky ÚSES, to bylo vyhodnoceno příslušným orgánem, odborem ochrany prostředí Magistrátu hl. M. Prahy, v rozhodnutí - Závěr zjišťovacího řízení, (na str. 25) dne 30. 11. 2021 pod bodem 5. vyjádření č.j. MHMP 1945727/2021. Vyplývá z něj mimo jiné, že „*lokalita záměru se nesesetkává s žádnými prvky ÚSES, nejbližší prvky ÚSES v okolí území pro výstavbu záměru jsou nefunkční biokoridor L4/254 ve vzdálenosti přibližně 30 m severně od zájmového území a funkční lokální biocentrum L1/78 Flajšnerka (lesní porosty ve svazích - dub, lípa, akát, bříza, jasan, mléč, borovice lesní) ve*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vzdálenosti přibližně 270 m severozápadně od zájmového území. Lze konstatovat, že záměr nemá významně negativní vliv na ÚSES. Záměr nemá rovněž významně negativní vliv z hlediska přírody a krajiny či biologické rozmanitosti“. Žalobkyně z tohoto hodnocení nesprávně dovozuje, že nebyl posouzen vliv stavby na prvky ÚSES. Z uvedené citace však vyplývá opačný závěr.

145. Soud souhlasí se žalovaným, že u tohoto vyjádření se nejednalo o závazné souhlasné stanovisko ve smyslu ust. § 149 odst. 1 správního řádu, který stanoví, že *závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány. Toto stanovisko totiž nebylo vydáno právě s ohledem na skutečnost, že se záměr nedotýká významných krajinných prvků ve smyslu § 4 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny.*
146. Nebyl potřeba ani souhlas ve smyslu ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, dle kterého *krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umísťování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.*
147. Dle citovaného ustanovení je krajinný ráz ale chráněn pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny; harmonické měřítko a vztahy v krajině a jeho přírodní a estetické hodnoty jsou chráněny před snížením (viz. níže citovaný rozsudek NSS 6 A 83/2002). Orgán ochrany životního prostředí vyhodnotil, že se nejedná o záměr, které by mohl snížit nebo změnit krajinný ráz, a u kterého by byl nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody.
148. Žalobkyně v třinácté námitce namítá intenzitu dopravu. Soud uvádí, že předmětná námitka byla rovněž dostatečně vypořádána s odkazem souhlasné závazné stanovisko dotčeného orgánu (silničního správního úřadu - odboru dopravy Úřadu MČ Praha 9 ze dne 22. 4. 2022), které bylo na základě odvolací námitky přezkoumáno nadřízeným správním orgánem, a to PKD MHMP, který vydal dne 14. 8. 2023 závazné stanovisko, jímž změnil, resp. potvrdil přezkoumávané závazné stanovisko silničního správního úřadu. O této námitce platí shora uvedené k námitce týkající se dopravy.
149. V čtrnácté námitce žalobkyně namítá možný zásah do podloží s tím, že území vykazuje značnou nestabilitu. Žalovaný tuto námitku vypořádal s odkazem na Inženýrskogeologický průzkum a ekologický audit bývalého areálu Odkolek, a.s. z roku 2005, ze kterého vyplývá, že podrobný Inženýrskogeologický průzkum bude nutné provést ve fázi zpracování prováděcího projektu v navazujícím stavebním řízení. Příloha č. 1 vyhláška MMR č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb v řízení o umístění nové stavby statické řešení nepožaduje. Žalobní námitka je nedůvodná.
150. V patnácté námitce žalobkyně namítá pohodu bydlení kvůli nedostatečnému parkovému prostoru pro trávení volného času, zvýšenému tlaku v nákupním středisku, na poště, u lékaře, nedostatku míst ve školách a školkách.
151. Soud má za to, že se žalovaný touto námitkou dostatečně zabýval ve svém rozhodnutí. Soud souhlasí se žalovaným, že předmětným záměrem nedojde k úplnému odnětí výhledu, k

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

úbytku oblohové složky, nebo k nějakému zásadnímu omezení při užívání domu žalobkyně, ani k narušení jejího soukromí. V posuzovaném případě nelze ani konstatovat, že by záměrem byla nějak zasažena práva, pokud jde o dosavadní způsob využití daného území, tj. že by záměr nějak významně narušil zavedené zvyklosti při užívání stávajících staveb, tedy že by umístěním záměru bylo nějak zasaženo do specifik daného území, což by mělo potenciál zásadně negativně ovlivnit práva nejen žalobkyně.

152. Závěr žalovaného, že předmětný záměr s ohledem na jeho rozsah a charakter nemůže ovlivnit práva žalobkyně nad přípustnou míru, je v žalovaném rozhodnutí dostatečně odůvodněn a je zcela v souladu s ustálenou judikaturou NSS týkající se této otázky, kterou žalovaný ve svém rozhodnutí citoval i s recentním rozsudkem ze dne 25. 2. 2021, sp. zn. 1 As 91/2020, na který odkazoval stavebník.
153. Zvážení zachování pohody bydlení je věcí správního uvážení. Výstup správního uvážení včetně jeho vstupů je v napadeném rozhodnutí obsažen. Dle názoru soudu je v žalovaném rozhodnutí uvedená úvaha v souladu s pravidly logického uvažování a plně dostačující. Požadavky na pohodu bydlení nelze absolutizovat. Soud má za to, že vzhledem k tomu, že byl záměr shledán souladným s požadavky vyplývajícími z veřejnoprávních předpisů, a žalobkyně neuvádí žádné skutečnosti, ze kterých by bylo možné dovodit překročení míry přiměřené poměrům, nelze vejít ani na tuto námitku.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

154. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobkyní nejsou důvodné. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
155. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.
156. Osobám zúčastněným na řízení soud nestanovil žádnou povinnosti, takže jim právo na náhradu nákladů řízení ve smyslu ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. nevzniklo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. května 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.